

(Прес за РС, 27. 09. 2011)

Поводом посљедњих изјава високог представника и америчког амбасадора, човјек не зна да ли треба да се развеселимо или забринемо. Али сигурно је да би морали дубоко да се замислимо.

Најприје је ономад, послје састанка са Додиком, Инцко изразио “спремност да брани јаку РС у функционалној БиХ”. А затим је, у изјави за “Независне новине” тај став овјерио и П. Мун: “То је апсолутно тачно. Ми смо то и предсједнику РС поновили на сваком нашем састанку. Нема пријетњи за РС. Дејтон је успоставио структуру власти коју у потпуности подржавамо”. Већ пажљивија анализа ових милозвучних ријечи изазива бројне сумње и стрепње. Када на примјер Инцко вели “да подржава јаку РС у оквиру функционалне БиХ”, онда је можда дипломатски прескочио оно “али само” (у оквиру ...) а добро знамо да се “функционалност” у протекторским канцеларијама преводи као “уставне промјене које треба да обезбједе ауторитет централним органима у Сарајеву”. Када пак Мун вели да “подржава дејтонску структуру” онда се ваља упитати зашто употребљава ријеч “структура” умјесто “споразум”. Није ли то опет нека ујдурма попут оне “дух Дејтона” умјесто “слова Дејтона”. Када каже да “нема пријетњи за РС”, такође није јасно на какву Српску он мисли: онакву каква је дефинисана у Дејтону или на ентитетску љуштuru осиромашену за још неке виталне надлежности. Најзлослутнија је ипак реченица у којој тврди да је “исте ставове увијек заступао при сусретима са Додиком” јер памтимо шта се послје догађало.

Али, хајде да, бар хипотетички, наивно повјерујемо да изјаве Инцка и Муна реално имају по нас најповољније значење, остаје недоумица: “Шта им одједном би?” Највјероватније је све посљедица њихова два недавна велика професионална промашаја.

Први је тотални фијаско трагикомичног удруженог подухвата Мун-Инцко-Лагумџија на преузимању власти у БиХ од стране СДП-ових “платформаша”. Да је то будалаштина од које на крају неће бити ништа двојица искусних западних дипломата нису морали да провјеравају код Додика и Човића јер су могли да се обавјесте чак и на страница ма

Инцко и Мун за јаку Републику Српску!?

Пише: Ненад Кеџмановић

понедељак, 03 октобар 2011 11:05

Слободне Босне. Ипак, обојица су - Инцко скандалозним поништењем одлуке ЦИК, а Мун телеграмом честитке - потврдили нагађања да стоје иза операције због које је БиХ остала девет мјесеци без владе, а Хрвати се више него и Срби удаљили од Сарајева. Не знам само како су у Стејт департменту успјели да објасне да их је Златко навукао да ауторитет ОХР и САД упрегну у остварење његове амбиције да постане премијер или бар министар спољних послова.

Други је Инцкова и Мунова контрапродуктивна драматизација “српског” референдума све до нивоа Савјета безбједности. Иницијатива америчког представника у УН да се активирају бонска овлаштења наишла је на руско и кинеско одбијање, а потом и потпуно поражена дипломатском парадом Кетрин Ештон испред ЕУ. Једини ефекат њиховог заједничког дипломатског подухвата јесте антагонизирање ЕУ и САД, продубљивање јаза између Сарајева и Бањалуке и јачање Додика који је био главна мета, а референдум више повод.

Долазак Инцка и Муна једног за другим у Бањалуку, посјете предсједнику Додику, слатке ријечи које су упутили јавности РС, више треба да покажу шефовима у Вашингтону и Бриселу да се труде да исправе све што су забрљали током ове године него што што најављују неку промјену курса међународне заједнице у БиХ. Напротив, професионално и каријерно лично уздрмани, они ће интимно бити још несклонији јачању РС. У Сарајеву, наравно, већ шизе што су “Инцко и Мун отишли Додику “на ноге”, а ми бисмо више вољели да му “иду на руку” као Лагумџији.

Као Додиков “вјечити политички савјетник”, ја бих му препоручио да ипак провјери намјере високог представника и највишег амбасадора. Рекао бих им оно што обично они кажу нама: “Чули смо ријечи, али хоћемо да видимо дијела”. Био бих и сасвим конкретан: Вратите у БиХ изворни Дејтонски споразум по коме Савјет министара обухвата само четири ресора, по коме РС има оних педесетак отетих надлежности, по коме високи представник има једино улогу да “подс тиче, охрабрује и усмјерава унутрашње процесе”, без других овлаштења, поготово бонских. Или, као први тест ваших добрих намјера, вратите Српској за почетак само ингеренције у области правосуђа. Или бар немојте да се лажемо!